

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. Видин, 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВИДИН, П-РИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети юни през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Л.В. Л.

Членове: В. Д. С.
Н. Д. Н.

при участието на секретаря Н. ЦВ. К.
като разгледа докладваното от Л. В. Л. Въззивно наказателно дело от общ
характер № 20221300600134 по описа за 2022 година

С присъда № 17/20.04.2022г. по НОХД № 827/2021г. по описа на Районен съд Видин, подсъдимия Н. Д. Г. с ЕГН *****, е признат за НЕВИНЕН, за това че на 20.04.2021г. в гр. Видин, пред състав на Районен съд Видин, по Наказателно Частен характер дело № 1124/2020г. по описа на Районен съд Видин, образувано по тъжба на В. Ц. П. от с. Капитановци, обл. Видин срещу М. Л. Г. от гр. Видин, като свидетел, устно, съзнателно потвърдил неистина, като заявил следното „... на 05.05.2017г. не съм прострелял тъжителя пред входа на М. Л. Г. с газов пистолет пред блок „*“ № *, не е имало престъпление“ - престъпление по чл. 290, ал.1 от НК, поради което и на основание чл. 304 във вр. с чл. 301, ал.1, т.1 от НПК, подсъдимия Г. е оправдан по повдигнатото обвинение.

Против присъдата в срок е подаден протест от РП Видин. В протеста са развити съображения, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна, тъй като е постановена в разрез със събрания по наказателното производство доказателствен материал. Предлага се присъдата да бъде отменена и подсъдимия да бъде осъден по повдигнатото му обвинение.

Представителят на Окръжна прокуратура – Видин в с.з. заяви, че поддържа протеста на РП Видин и моли Съдът да отмени протестираната присъда на ВРС, и да постанови нова, с която да признае за виновен, и да осъди подсъдимия Г. по повдигнатото му обвинение.

Подсъдимият Г., лично и чрез своя защитник, моли да бъде потвърдена атакуваната присъда.

Окръжният съд след като прецени доводите на страните и събрания доказателствен

материал, и след като извърши служебна проверка на присъдата, с оглед чл. 314 от НПК, намира, че протеста е неоснователен.

Първоинстанционният съд е извършил правилна преценка на доказателствата по делото, по – отделно и в съвкупност, и фактическите положения, които са приети за установени, намират опора в тях. По делото са изяснени обстоятелствата, които са от съществено значение за правилното му решаване. ВРС е установил фактическа обстановка, в унисон със събраните доказателства. ВОС я възприема и не намира за необходимо да я преповтаря. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да ограничават правото на защита на подсъдимия. С оглед установената фактическа обстановка, ВРС правилно е приложил закона, респ. направил е верен извод за липса на съставомерно поведение на подсъдимия Г. по чл. 290, ал.1 от НК.

ВОС ще маркира фактите от съществено значение в случая.

Видно от приложеното ДП № 394/2017г. по описа на РУ на МВР Видин, с постановление за привличане на обвиняем и вземане на МНО от 11.10.2017г., подсъдимия Н. Д. Г. е бил привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 119 във вр. с чл. 115, във вр. чл. 18, ал. 1 от НК, както и за две престъпления по чл.339, ал.1 от НК. Обвинението за първото престъпление от фактическа страна е формулирано по следния начин: „За това, че на 05.05.2017 год. в гр. Видин, в близост до блок № 5 в жк „*“, е направил опит умишлено да умъртви В. Ц. П. от с. Капитановци, като произвел изстрел с видоизменен газ-сигнален пистолет, марка „ЕКOL“, модел Р 29 кал 9 мм, с фабричен № ЕР 16120136, като деянието е извършено при превишаване пределите на неизбежната отбрана и същото е останало недовършено поради независещи от волята на дееца причини“. С постановление № 1795/2017 от 10.04.2018г. за частично прекратяване на наказателно производство на Окръжна прокуратура Видин, наказателното производство срещу Н. Д. Г. е частично прекратено за престъплението по чл. 119 във вр. с чл. 115, във вр. чл. 18, ал. 1 от НК. С определение № 76/30.04.2018г. по ЧНД № 103/2018г. по описа на Окръжен съд Видин, на основание чл.243, ал.5, т.1 от НПК /редакция към датата на постановяване/, е потвърдено постановлението на Окръжна прокуратура Видин за частично прекратяване. С определение №336/19.06.2018г. по ВЧНД № 787/2018г. по описа на Софийски апелативен съд, изцяло е потвърдено определението на Окръжен съд Видин. Съдебните инстанции еднозначно са приели, че Г. е действал при условията на чл.12, ал.1 от НК и деянието му не е общественоопасно.

Подсъдими я Н. Д. Г., на 20.04.2021г. в гр. Видин, се явил в открито съдебно заседание по НЧХД № 1124/2020г. по описа на Районен съд Видин. Страни по делото са: В. Ц. П.-тъжител и М. Р. Г.-подсъдима. По цитираното дело Г. участвал в качеството си на свидетел и в съдебното заседание на посочената дата дал показания пред ВРС. В тях Г. заявил, и следното, което е отразено в протокола от съдебното заседание по делото: „На 05.05.2017 г. не съм прострелял тъжителя пред входа на М. Г. с газов пистолет пред бл. „*“ №*, не е имало престъпление“. Видно от цитирания протокол, преди даването на показанията от свидетеля Г., Съдът му е напомнил отговорността по чл.290 от НК, но не е

разяснил на свидетеля правото му по чл.121 от НПК.

Горните обстоятелства се базират на цитираните документи, които са писмени доказателства по делото. Видно от показанията на свидетелите В. Ц. П. и М. Р. Г., чиито показания от ДП са инкорпорирани в доказателствения материал по делото, те са дали показания за съдебното заседание на 20.04.2021г. по НЧХД № 1124/2020г. на ВРС. Същите не са дали показания за конкретика на случилото се на 05.05.2017г. в град Видин, пред бл. „*“ №*. Не са налице противоречия между доказателствата. Съдът няма основание да не кредитира гласните доказателства.

От така установената фактическа обстановка безспорно се налага извода, че поведението на подсъдимия, от обективна и субективна страна, не е съставомерно по чл. 290, ал.1 от НК. По делото не е установено, че подсъдимия е осъществил изпълнителното деяние, така както му е повдигнато обвинението, респ., че съзнателно е потвърдил неистина. По делото не са събрани доказателства, които да опровергават казаното от Г., като свидетел по НЧХД № 1124/2020г. по описа на ВРС, относно обстоятелства от 05.05.2017г. В тази насока следва да се има предвид, че независимо от процесуалната си функция и значение, издадените актове в ДП № 394 / 2017 г. по описа на РУ на МВР Видин, т.е. в друг наказателен процес, вкл. прокурорското постановление и цитираните по-горе съдебни определения в производство по чл. 243, ал.5, и сл. от НПК /редакция към датата на постановяване/, решаващия съд, в настоящото производство, не е обвързан от съдържащите се в тях фактически констатации, по отношение на които тези актове нямат доказателствена сила. Същото се отнася и за протоколите за разпит на свидетели по ДП № 394 / 2017г. по описа на РУ на МВР Видин. С оглед принципа за устност и непосредственост, свидетелите по ДП № 394 / 2017г. по описа на РУ на МВР Видин, е следвало да се разпитат в с.з. пред първоинстанционния съд в настоящия процес, относно обстоятелствата по случая от 05.05.2017г., с оглед установяване дали подсъдимия е потвърдил неистина, защото разпоредбата на чл.371, т.1 от НПК е приложима относно протоколи по ДП в същия наказателен процес. Действително, разпита на свидетелите можеше да се извърши и от въззивната инстанция, но от решаващо значение в случая за правилното решаване на делото е посоченото по-долу.

ВРС в с.з. по НЧХД № 1124/2020г. не е изпълнил задължението си по чл.139, ал.2 във вр. с чл.121 от НПК, респ. преди разпита на Г. като свидетел, ВРС не му е разяснил, че не е длъжен да дава показания по въпроси, отговорите на които биха уличили в извършване на престъпление него, негови възходящи, низходящи, братя, сестри или съпруг или лице, с което той се намира във фактическо съжителство. При това положение, такъв свидетел не може да носи наказателна отговорност по чл.290, ал.1 от НК, за това че е отрекъл факти, които, ако ги беше потвърдил, биха могли да го уличат в престъпление. В контекста на инкриминираното изречение от показанията на Г., респ. „На 05.05.2017г. не съм прострелял тъжителя пред входа на М. Г. с газов пистолет пред бл. „*“ №5, не е имало престъпление“, се разбира, че свидетеля е отрекъл да е прострелял В. Ц. П. и да е извършил престъпление на посочените дата и място. Дори и при доказателства за обстоятелства в обратна насока,

положението на този свидетел не може да бъде влошавано. Във същата насока, като цитираната процесуална разпоредба, задължението по която не е изпълнено от ВРС по НЧХД № 1124/2020г., е материално правната разпоредба на чл.292, ал.1, т.1 от НК. По смисъла на тази норма, за престъпление по чл.290 и 291 наказуемостта отпада когато лицето ако каже истината, би обвинило себе си в престъпление. Всъщност за такова лице изобщо не възниква основание за наказателна отговорност. Разпоредбата урежда принципно положение и законодателят не е предвидил изключения. Тази разпоредба се отнася за всички свидетели, включително и относно свидетел, който, както в настоящия случай е бил привлечен като обвиняем по ДП, което впоследствие е било частично прекратено, но дори и когато свидетел е осъден с влязла в сила присъда. И в двата случая, не е изключена хипотеза, при която свидетелят, със задължение да говори истината, с показанията си може да уличи себе си в извършване на престъпление и това да доведе до влошаване положението му, т.е включително и когато дава показания за престъпление за което спрямо него е приключил наказателен процес. В крайна сметка, този въпрос е решен принципно в нашето законодателство. Чл.121, ал.1 от НПК освобождава свидетелят от задължението да дава показания, когато би обвинил себе си в престъпление, а ако свидетелят е казал неистина или е затаил истина, наказуемостта му отпада, съгласно чл.292, ал.1, т.1 от НК. Следователно не може да се търси наказателна отговорност за лъжесвидетелстване от свидетел, който не е казал истината, за да не обвини себе си в престъпление. Разпоредбата на чл.292, ал.1, т.1 от НК се отнася, както до конкретно престъпление, обект на разследване, така и до всяко друго престъпление в което разпитваното като свидетел лице би се самоуличило. Освен това, правото на свидетеля по чл.121 от НПК, не е свързано с това, доколко в конкретен случай, свидетеля е могъл да знае, че липсват процесуални способности да бъде привлечен към наказателна отговорност, ако уличи себе си в извършване на престъпление, както и приложението на чл.292, ал.1, т.1 от НК, не е свързано с преценка за наличие или липса на процесуални възможности свидетеля да бъде привлечен към наказателна отговорност, ако уличи себе си в извършване на престъпление.

Предвид горните съображения, протеста на РП Видин е неоснователен и следва да бъде оставен без уважение.

Присъдата на ВРС е правилна и следва да бъде потвърдена.

Водим от горното и на основание чл.338 във вр. с чл.334, т.6 от НПК, Видинският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 17/20.04.2022г. по НОХД № 827/2021г. по описа на Районен съд Видин.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____